

Sanzonok hangján

Reményi Gyenes István, az 1909. február 24-én született sanzonköltő korának legismertebb szövegírója volt a műfajban. Kaposváron született, de szarvasi kötődése is fellelhető: édesanyja egy időben Szarvason lakott, s talán ennek köszönhetően Reményi Gyenes István jó barátságot ápolt Ruzicskay György festőművésszel. A Sanzonok hangján c. kötetét, melyben a dalszövegek mellett versek is olvashatók, Ruzicskay illusztrálta. Ebben a kötetben található a Májusi ima a Körös-parton c. vers is.

Májusi ima a Körös-parton

Írtam 1942. májusában, Szarvason, ahol anyám lakott, emlékeztvén Kaposvárra, ahol születtem.

*Uram! Soknevű, s mégis egyetlenegy úr,
ki az ő-szejtek őse, a Föld, s az Azúr,
– ki lehetsz tán a Sors, vagy a Végzet maga,
avagy minden kis lélek sajtát Angyala,
akit épít magának egy ős kabala;
lehetsz egyszerűen csak az emberi Hit,
aki, hisszük, a bajban, ha kell, kiségit,
lehetsz Vágy minden jó, minden szépség után...
Szeretet vagy-e, mondd, vagy a Félelem tán? –
Mindegy. Fordítsad hozzám tekintetedet,
aki ég fele nyitom égő szememet,
s mint szerelme szemén, ki párjára akadt,
keresd meg szemeimben, Uram, magadat!*

*Hiszen, lásd, ez a fémsima víz itt alant,
a füzek, a fenyők, meg a hársak alatt,
ahogy szívja magához a fény özönét,
ez a Minden, e szép, e tükörtestű kép.
Szemeimben is lásd hát a mennyei fényt,
Uram, nézd e pupillát, hol fénylencseként
tisztán visszatükrözve, mint képlemezen,
e kis pontban ott ég a világegyetem.
S a szívembe tekints, hova vért lehelél,
ahol minden kis hangra fellüktet a vér;
hiszen hang ez a fény, a sugár muzsikál,
s ez a légyszavú lég, mit a szellő szítál,
csodaszép zeneszó ez, egy halk szerenád:
hegedűk, citerák, oboák, violák
szava zeng szanaszét szívem húrjain át.
Ahogy zizzen a fű, ahogy suttog a sás,
ez a nagy remegés, ez a lánglobogás,
ez az égi csodás, muzsikás diadal,
amit penget a szél szelid karjaival
– milyen új, milyen új ez a százsínű dal!
Néha úgy érzem, hogy ilyet soha még,
soha még ilyet nem remekelt ez az ég,
és csak én-, csakis énnekem zeng ez a lég,
és csak most, hogy a szívemen új tavasz ég!*

*De egy távoli lomb fölött, mint a harang,
lassan átveszi tisztiét egy gerlicehang...*

*Íme: hang dirigál már, és nemcsak a fény,
ami hangzik a földnek e vig peremén!
S ez a hangdirigens fenn a lombdobogón
– ahogy búg ott a légben oly elragadón –
beleég a szívembe, mint égi csoda:
hiszen ez nem is új, ez a fénymuzsika!
Milyen régi e dal, ez a légi zene!
Az idők távolából zenél üteme.
Nekem úgy tűnik, mintha ma is hallanám:
ezt a nótát dalolta talán az Anyám! ...
Amint játsztak az ujjai halk futamot,
a kis zongora húrjain felzokogott
ez a dal. Igen, ez volt! A távolon át*

*zenekar veszi át Anyám régi dalát,
zenekar, – Uram, érzem, az orkesztered,
vele most a varázsszavad érezteted,
s ez a dússzínű dallam az éteren át,
e melódia itt: az egész IFJÚSÁG!*

*Íme, lángbaborultan ég bennem a múlt,
és mint lepke a tűzbe, szívem belehullt.
Belehulltam a múltba! S magához ölelt
ez a föld, ez az ég, ez az édeni kert.*

*

*Mi ez itt, Uram, mondd, ez az égi talány:
hogya dal, ami hangzott Anyám ajakán,
sok-sok tíz éven túl is ma újra kísért,
és e májusi fényel a szívemig ért?
Hogya a gyermeki táj, Somogy dombjaival,
egybeolvad a Körösök partjaival,
s a Kapos, künn a Sétatér fái alatt
mintha itt folya éppen a lábam alatt?
Lehet úgy; Uram, mondd, hogy ez égi talány
megoldása egy rimbelt játék csupán?
S amint itt muzsikál ez a szó, hogy: ANYÁM,
visszacsendül a visszhang: ez itt a HAZÁM,
s ahogy rimbe fonódik ANYÁM és HAZÁM,
éppúgy olvadok egybe e földdel talán
egykor én is, a vágyaim végalkonyán?*

*Igen, ez... Érzem én – s ez az érzés örök:
ha el kéne is mennem, én visszajövök.
Visszahívna a tájak, a régi rögök.*

*Halljad: hajdani büszke szívem könnyörög
„Uram, meg ne tagadd azt az égi kegyet,
hogya földdel és vízzel majd egygyé legyek,
ha a harsona hív és én hozzád megyek!”*

*...Íme, látod, Uram, már a térdem remeg,
s a szememből a torkomon át lepereg
a szívembe a gyöngyöd: örömteli könny...*

*Ha a válaszd ez, Uram, – mily nagy öröm! –
fejet hajtok előtted és – megköszönöm.*

Fülbevaló Klub

Jungle Man koncert

Második alkalommal jöhetnek össze a zenebarátok az októberben debütált Fülbevaló Klubban. Ezúttal a Jungle Man szórakoztatja majd a közönséget, mely zenekar gitárosával, Liska Tamással beszélgettünk, elsőként arról érdeklődve, milyen zenére számítsanak a klubba érkezők?

– Zenekarunk Red Hot Chili Peppers számokat játszik, törekedve a teljes zenei hűsége.

– *Miért pont ezt?*

– Tavaly ősszel volt egy megbeszélésünk, ahol megegyeztünk abban, hogy ezt mindannyian szeretjük, van benne kihívás és a közönségnek is tetszik. Így indultunk ebbe az irányba. Idén kb. 30 fellépés tapasztalatával mondhatom, hogy elégedettséget tapasztaltunk a közönség körében és sok elismerésben volt részünk. A szarvasi fellépéseken túl volt koncertünk Orosházán, Békéscsabán és eljutottunk Nagyszalontára kétszer is.

– *Kik alkotják a zenekart?*

– Négytagú zenekar vagyunk, amint az eredeti Red Hot Chili Peppers volt: Kupecz Tamás énekel, Molnár Zoltán basszusgitározik, Bereczki Zsolt dobol és én, Liska Tamás gitározok.

– *Mekkora repertoárt lehet kialakítani egy zenekar számára?*

– Van miből választani, hiszen 8 vagy 10 lemeze is megjelent már a Chileinek. Nekünk most kétórányi műsorunk van, melyben zömében a populárisabb számok szerepelnek, de visszanyúlunk a gyökerekhez is, a kevésbé ismert, de szerin-tünk nagyon jó számokhoz.

– *Kielégíti a tagok zenei igénye?*